

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **4. února 2015** v senátě složeném z předsedy Mgr. D. Plška a přísedících JUDr. Kateřiny Hudcové a Jaroslavy Leicherové, **t a k t o:**

Obžalovaný

V. Š.,

nar. XXXXX v XXXXX,

bez pracovního poměru,

trvale bytem XXXXX,

t.č. ve vazbě ve XXXXX,

je v i n e n, ž e

1. v přesně nezjištěnou dobu pravděpodobně od konce roku 2005 do 3.7.2011 v místě svého bydliště v XXXXX, v koupelně, pracovně a jiných prostorách společně obývaného rodinného domu se záměrem uspokojit svůj sexuální pud, opakovaně nejméně ve 30

případech přiměl k pohlavnímu styku syna své tehdejší družky J. B., nezletilého D. B., nar. XXXXX, o kterém věděl, že je mladší 15 let a opožděný rozumově a v sociálním vývoji, podílel se v té době na jeho výchově a byl pro něho autoritou, nezletilý ho respektoval a poslouchal, a to tím způsobem, že ho svlékl, rukou a ústy mu dráždil penis až do ztopoření a poté měl s ním vzájemný orální pohlavní styk s ejakulací, přičemž využil jeho nízkého věku a mentální retardace, v důsledku které nebyl poškozený schopen projevit svoji vůli a sexuálními praktikám se bránit,

2. v přesně nezjištěnou dobu v letech 2008-2009 v místě svého bydliště v XXXXX, ve společně obývaném rodinném domě se záměrem uspokojit svůj sexuální pud, využil jako živý nástroj syna své tehdejší družky J. B., nezletilého D. B., nar. XXXXX, a svoji dceru D. Š., nar. XXXXX, o kterých věděl, že vzhledem k jejich věku nejsou trestně odpovědné a nezletilý D. je mentálně retardovaný, podílel se v té době na jejich výchově a byl pro ně autoritou, kterou nezletilí respektovali a poslouchali, k vzájemným sexuálním praktikám, které děti prováděly bez úmyslu vlastního sexuálního uspokojení, kdy navedl obnaženou D., aby rukou opakovaně třela nezletilému D. jeho ztopořený penis a přikládala si ho k ústům napodobující orální pohlavní styk,
3. v přesně nezjištěnou dobu od prosince 2005 do 27.3.2014 v místě svého trvalého bydliště v rodinném domě na adrese XXXXX, ve společně obývaném domě, se záměrem uspokojit svůj sexuální pud si mobilním telefonem zn. Samsung J700 a fotoaparátem zn. Canon 650 nahrával průběh sexuálních aktivit, které prováděl sám se synem své družky, nezletilým D. B., nar. XXXXX (viz bod 1), a ke kterým přiměl nezletilé D. B., nar. XXXXX, a D. Š., nar. XXXXX (viz bod 2), a dále pořizoval záběry s obnaženými genitáliemi všech tří nezletilých dětí - D. B., nar. XXXXX, D. Š., nar. XXXXX, a S. B., nar. XXXXX, se kterými žil ve společné domácnosti a věděl, že jsou mladší 18 let; kdy takto pořídil nejméně 98 fotografií a 36 videí,

tyto fotografie a videosoubory vlastních dětí měl uloženy po přesně nezjištěnou dobu spolu s dalšími nejméně 44.337 soubory fotografií a videosouborů zobrazujícími obnažené děti, většinou chlapce, zjevně mladší 18 let vyzývavě předvádějící pohlavní orgány za účelem sexuálního uspokojení a při různých skutečných či předstíraných formách pohlavního styku s dalšími dětmi či dospělými muži, které stahoval z internetového prohlížeče na stránkách s pornografickou tematikou se zaměřením na malé chlapce, ve své výpočetní a záznamové technice, jež byla zajištěna policií a to na paměťové kartě mobilního telefonu zn. Alcatel, model One Touch 903D, počítači zn. HP Compaq, výr. č.: CZC63919W1, obsahující HDD Western Digital, s.n.: WD-WCANM6196086 a HDD Seagate Barracuda, s.n.: 3LSOOVLP, počítači zn. TASK Expert 700 obsahující HDD Seagate Barracuda, s.n.: 3JX1ZE39, a HDD IBM/Hitachi Deskstar s.n.: VNC602A6C96Z5G, harddisku ST9640322AS, s.n.: 5WX0NRPN, s externím HDD zn. Toshiba, paměťových kartách SD zn. A-DATA, výrobního čísla SD1CBA0613SEKT41WN a zn. Kingston 2 GB, výrobního čísla 0830U46073Y, a v aktivní e-mailové schránce: XXXXX.

Tuto dětskou pornografii poskytoval prostřednictvím internetové aplikace Gigatribe dalším osobám a umožnil tak její následné stahování s možností dalšího sdílení a dále tyto soubory opakovaně zasílal prostřednictvím aplikace Skype ze svého účtu XXXXX na uživatelské účty dalších osob a e-mailem ze své e-mailové schránky XXXXX,

t e d y

bod 1

jiného donutil k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti a spáchal uvedený čin na dítěti mladším patnácti let,

bod 2

osobu mladší než patnáct let jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil, spáchal uvedený čin na osobě svěřené jeho doзору, zneužívaje její závislosti a k provedení činu užil jinou osobu, která není trestně odpovědná pro nedostatek věku,

bod 3

- přiměl a zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

- uvedl do oběhu fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě a osobu, jež se jeví být dítětem a spáchal uvedený čin veřejně přístupnou počítačovou sítí,

bod 1-3

úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu.

T í m s p á c h a l

bod 1

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

bod 2

trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009, jako nepřímý pachatel,

bod 3

- přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,
- zločin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31.7.2014,

bod 1-3

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 6 (šesti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon uloženého trestu do věznice **s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to:

- stolní počítač zn. Hewlett Packard Compaq
- mobilní telefon zn. Alcatel One Touch 93D, se dvěma vloženými SIM kartami a paměťovou kartou
- harddisk zn. Seagate Barracuda se vstupními kabely
- externí harddisk zn. Toshiba.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické ve formě ústavní.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozenému nezl. D. B., nar. XXXXX, částku ve výši 200 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený nezl. D. B., nar. XXXXX, odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození nezl. D. Š., nar. XXXXX a nezl. S. B., nar. XXXXX odkazují s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Z dokazování provedeného u hlavního líčení vzal soud za prokázáno, že obžalovaný V. Š. v minulosti trpěl a stále trpí poruchou sexuální preference – pedofilii, a to převážně homosexuální. Tuto svoji sexuální orientaci obžalovaný zjistil asi ve svých 24 letech, tedy v roce 1997 a od roku 2003 docházel na psychiatrickou kliniku Fakultní nemocnice Brno, kde měl snahu se léčit. V květnu 2005 se obžalovaný V. Š. na inzerát seznámil s J. B., která v té době už měla dceru S. B., nar. XXXXX a syna D. B., nar. XXXXX. J. B. se se svými dětmi přistěhovala do bydliště obžalovaného v XXXXX. Tímto se do blízkosti a každodenní přítomnosti obžalovaného dostal nezletilý poškozený D. B., přičemž obžalovaný V. Š.

pravděpodobně od konce roku 2005 začal v prostorách rodinného domu v XXXXX, se záměrem uspokojit svůj sexuální pud, sexuálně zneužívat nezletilého D. B., kdy využil jeho nízkého věku, mentální retardace a neschopnosti poškozeného bránit se sexuálním praktikám ze strany obžalovaného. Opakovaně nejméně ve 30ti případech obžalovaný v době, kdy nezletilého D. koupal, případně v době, kdy J. B. byla v zaměstnání a obžalovaný zůstával s dětmi sám, nezletilého svlékl, rukou a ústy mu dráždil penis až do ztopoření a poté s ním měl vzájemný orální pohlavní styk s ejakulací. Obžalovaný si tyto sexuální praktiky s nezletilým D. nahrával na mobilní telefon zn. Samsung J700 a fotoaparát značky Canon 650. Takovéto jednání obžalovaného vůči nezletilým dětem trvalo až do 3.7.2011, kdy se J. B. se všemi dětmi z XXXXX odstěhovala.

XXXXX se obžalovanému V. Š. a J. B. narodila dcera D. Š., přičemž obžalovaný si pořizoval video a fotografické záběry s obnaženými genitáliemi všech tří nezletilých dětí, tedy D. Š., D. B. i S. B., a to nejčastěji při koupání dětí v bazénu na dvorku domu a při sexuálních praktikách s D.B. Takto si pořídil nejméně 98 fotografií a 36 videí. V přesněji nezjištěné době v letech 2008 až 2009 přiměl nezletilého D. B., aby v době, kdy se děti v bazénu na dvorku koupaly, si ztopořil svůj pohlavní úd a aby nezletilá D. na něj sahala a přikládala si ho k ústům napodobujíc orální pohlavní styk. Tyto fotografie a videosoubory dětí měl obžalovaný uloženy spolu s dalšími nejméně 44 337 souborů fotografií a videosouborů, které zobrazují obnažené děti, v drtivé většině chlapce, zjevně mladší 18 let, vyzývavě předvádějící pohlavní orgány a při různých skutečných či předstíraných formách pohlavního styku s dalšími dětmi či dospělými muži. Obžalovaný tyto soubory stahoval z internetového prohlížeče na stránkách s pornografickou tematikou a prostřednictvím internetové aplikace Gigatrible jej šířil a poskytoval dalším osobám, zasílal je i prostřednictvím aplikace Skype a e-mailem. Toto jednání obžalovaného trvalo až do 27.3.2014, kdy u něj byla provedena domovní prohlídka a bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného, který byl následně vzat do vazby.

Obžalovaný V. Š. se plně doznal k zažalovanému jednání vůči nezletilému D. B. a k pořizování a sdílení dětské pornografie, k bodu 2. obžaloby uvedl, že děti neinstruoval, co mají dělat, jen je nahrával.

Kromě vlastního doznání je obžalovaný ze spáchání trestného jednání usvědčován zejména zajištěnými fotografiemi a videonahrávkami, výpověďmi vyslechnutých svědků a znaleckými posudky.

Obžalovaný V. Š. (č.l. 761 a 161) vypověděl, že v roce 2001 měl sexuální styk se synovcem. Na to přišla matka a poslala ho za sexuoložkou Dr. H. Tato mu napsala prášky, které měl brát jen v přítomnosti dětí. Potom chlapci odjeli, takže už prášky po dohodě s Dr. H. nemusel brát a chodil k ní na konzultace. Potom se na inzerát seznámil s J. B. S D. začal praktikovat tyto věci v roce 2006 nebo 2007, co se narodila D. a mezi ním a J. to začalo skřípat. Tyto praktiky měl až do roku 2009, kdy na to J. pomocí S. přišly. Přestal orální sex s D. praktikovat. Stávalo se to v době, kdy hodně pil. Potom, když J. odešla, tak přestal pít. Postupně se to odnaučil. Je mu strašně líto toho, co udělal a chtěl by se léčit. Uznává to co mu

je kladeno za vinu. Chce se i během doby, co bude uvězněn, léčit a je ochoten podstoupit chemickou kastraci.

Na dotazy uvedl, že D. bylo asi 5 let, když ho začal zneužívat. Zneužíval ho v koupelně, když se sprchovali, třel mu penis a dělal mu orální sex. Ptal se ho, jestli se mu to líbí a pak ho požádal, jestli to udělá D. jemu a D. to dělal. Potom to dělali, když se sprchovali. Potom, když se začal sprchovat sám, tak to dělali v pracovně. Nikde jinde než v domě v XXXXX to nedělal. Potom už nikdy neměl pohlavní styk s žádným dítětem.

Pil hodně, 15-20 piv denně. Pil i víno apod. V té době do práce chodil, byl dokonce i soukromý podnikatel. Pil, když přišel z práce, šel do hospody. Vrátil se v jedenáct, dvanáct hodin. D. zneužíval většinou kolem osmé hodiny večerní, to byl doma. Kupoval si alkohol domů. J. věděla, že popíjí. To, že zneužívá D., nevěděla do té doby, než jí to řekla S. S. se to dozvěděla tak, že se mu dívala do mobilu a do počítače a viděla tam nějaké videa. To bylo v roce 2009. Od té doby mazal v počítači, co našel. Od té doby na D. nešáhl, nenahrával ho, ani ho nefotil.

Když se to J. dozvěděla, tak ho donutila k tomu, aby šel k sexuologovi. Nechtěl si přiznat, že je pedofil, tvrdil jí, že to není pravda. Pak to vysumělo tak, že J. odešla 3.7.2011.

Děti, zejména D. fotil a natáčel, protože je pedofil. Líbilo se mu to. Teď už to ví, ale dříve si to nechtěl přiznat. Fotky a videa si prohlížel, když byl sám. Když mu na to J. přišla, tak vše uložil na úložiště na Gigatribe. Bohužel je to sdílené více lidma jeho zaměření a tím pádem to vlastně uteklo. Aby mu zůstaly ty fotky, tak to tam pověsil a v počítači je vymazal. Potom, když J. odešla, tak občas Gigatribe navštívil a občas ty sdílené fotky vyměňoval, ale už žádné nepořizoval.

Na Gigatribe měl jenom pár fotek a veškeré fotky si ukládal na harddisk. Našel člověka, který má taky takové videa, na počítač připojil harddisk a nechal to stahovat na harddisk. Ví, co v souborech bylo, prohlížel to. Počet souborů uvedený v obžalobě souhlasí, to všechno prohlédl. Trvalo to od roku 2009 do roku 2013.

K bodu 2 obžaloby uvedl, že to bylo akorát jednou. Když grilovali, děti se koupaly v bazénu, najednou viděl, jak se D. ztopořil penis, tak vzal foťák a začal to nahrávat. On lákal D. k sobě, aby mu to dělala. Bylo to pouze jednou, když se koupali společně v bazénu. Neříkal co mají a jak dělat, neinstruoval je. J. tam nebyla, byla v práci, byl s dětmi sám. Děti k ničemu nenaváděl.

Když to J. odhalila, tak s D. nic neprovozoval. Měl nahrávky, takže byl u nahrávek. Od roku 2009 doposud už žádné sexuální praktiky s dětmi neměl. Alkohol omezoval, co odešla J. V roce 2011 pil, ale ne v takovém množství, alkohol už omezoval.

Pokud byl dotázán na údaje, které vypověděl v přípravném řízení, uvedl, že doby a časy si pamatuje lépe teď než u vyšetřovatele, předtím byl ve stresu.

Svědčyně J. B. (č.l. 763 a 176) vypověděla, že nevěděla o tom, co obžalovaný dělá. Nejstarší dcera jí sdělila, že u něj v mobilu viděla fotky, kde viděla, že obtěžoval D. Bavila se s ním o tom, trvala na tom, že půjde na sexuologii. Řekla to doktorovi na sexuologii, ten řekl, že jestliže je takovéto podezření, tak by bylo vhodné psychologické vyšetření syna D. Na to šli, pan psycholog prakticky nic nezjistil. Řekl, že D. je snadno ovlivnitelný a že nemůže prokázat, jestli se to stalo nebo nestalo.

Na dotazy uvedla, že s obžalovaným i s dětmi žila od roku 2005. Ze začátku se k dětem choval slušně, později se ke starší dceři začal chovat tak, že ji bil. K synovi nebyly žádné problémy, že by ho bil. Poté, co se nastěhovali, býval obžalovaný se synem sám. Měla brigádu v obchodě, pracovala na pokladně. Bývala 4 hodiny v práci, něco jí zabrala cesta, takže zhruba 5 hodin s nimi byl sám. Toto bývalo už ze začátku, co se k obžalovanému nastěhovali. Pokud byl s D. sám, tak neví, jestli D. koupal. Pokud byla doma ona, tak syna koupala sama.

Sexuální život s obžalovaným nebyl nic slavného. Pan Š. na sex moc nebyl. V XXXXX bydlela do roku 2010 přibližně do července nebo do srpna, rokem si je jistá. V roce 2010 měli soud o D., poté, co dostala rozsudek, se odstěhovala. Poté, co se narodila D., spolu sexuálně žili málo.

D. má diagnostikovaný opožděný vývoj řeči a lehkou mentální retardaci. V té době nevěděla, že má lehkou mentální retardaci. Na to se přišlo, až když nastoupil do první třídy. Opožděnost D. se projevovala tím, že vůbec nemluvil. Logopedka řekla, že má opožděný vývoj řeči a že je na úrovni zhruba ročního dítěte. Během předškolního věku byla se synem v pedagogicko-psychologické poradně. Tam mu mentální retardaci nezjistili. Že má mentální retardaci se zjistilo až ve škole. Nepřišlo jí, že by se vztah D. k obžalovanému v XXXXX nějak měnil. Poté, co se odstěhovali z XXXXX, obžalovaný děti nevidal vůbec.

Když se s obžalovaným seznámila, tak nevěděla, že pije. Zjistila to až později. Když byl doma, tak pil pivo. Za odpoledne dokázal vypít 5-6 piv, někdy i víc. Pokud chodil k sousedovi, tak tam pil i víno, slivovici. Po alkoholu byl někdy agresivní.

Dcera říkala, že nějaká videa a fotografie zahlédla i v počítači. Byl to starý počítač, který byl u dětí v pokoji. Některé fotky jí dcera ukázala, byly to fotky D. Poté, co to panu Š. řekla, tak říkal, že ho prostě jenom fotil. Na fotografiích byl nahý D. V té době mu tam mohlo být 3 až 3 a ½ roku.

Neví zda měl obžalovaný nějaký externí harddisk. Nikdy u něj nic takového neviděla.

D. se jí nikdy nesvěřil s nějakými sexuálními praktikami pana Š. Poté, co tato trestná činnost vyplynula na povrch, se o tom s D. snažila bavit, ale on se o tom nechtěl vůbec bavit.

Svědčyně S. B. (č.l. 181) vypověděla, že v XXXXX bydlela s mamkou, bráchou a V. Š. Tento byl hodnej, ze začátku mu říkali strejdo. Asi za půl roku mu začali říkat tati. Jednou v XXXXX narazila na jeho telefon, když si ho zapomněl doma. Ze zvědavosti si ho prohlížela, v něm byly videa a obrázky. Řekla to mamce, ale pak už neměly možnost se dostat

k jeho telefonu, takže jí to nemohla ukázat. Na obrázcích nebylo nic, ale byly tam videa, jak bráchovi šahal na penis. Š. na tom videu mluvil, říkal mu, co má dělat. Videá byla dvě nebo tři, celé to neprohlížela. Toto mohlo být asi v roce 2008, když jí bylo 10 let. Řekla to mamce, pak se na to zapomnělo. Mamka to nijak dál neřešila. Potom ještě našla v počítači fotky s D. Na některých fotkách byl oblečený, někde vysvělený. Bylo to foceno doma. Když byl vysvělený, tak třeba seděl nebo ležel a hrál si se svým penisem. Myslí, že na fotkách měl D. ztopořený penis. Když našla fotky v počítači, řekla to mamce, ona je viděla. Myslí, že si je zkopírovali a v počítači je smazali. Není si vědoma toho, že by mamka Š. o tom něco říkala. Svědkyně se D. ptala, jestli se něco děje, když narazila na ty fotky, on říkal, že nic. Myslí, že mamka se ho taky ptala, té taky řekl, že nic.

Bavily se o tom s mamkou před výslechem v přípravném řízení. Od mamky se dozvěděla, že Š. do toho měl zapojovat D., které ani nebyly dva roky. Časový rozestup mezi tím, když zjistila fotky v mobilu a v počítači, byl asi dva roky. Nejdřív jí bylo 10 let a potom 12 let. S nikým jiným kromě mamky se o tom nebavila. Fotky, které našla v mobilu a v počítači, už podle vizáže D. nebyly aktuální. Mohly být plus mínus dva roky staré.

Nezletilý D. B. byl jako osoba mladší 15ti let vyslechnutý ve speciální výslechové místnosti a záznam o jeho výslechu se nachází na připojeném DVD (č.l. 187-198). Z přepisu výslechu vyplývá, že policejní komisař s nezletilým D. navázal kontakt a bavili se o tom, co nezletilý dělá a jaké to bylo, když bydlel v XXXXX. Nezletilý uvedl, že Š. považoval za tátu a pokud byl dotazován, zda se mu v XXXXX něco nelíbilo nebo zda na něj někdo sahal, až na opakované dotazy a po znázornění na loutkách ukázal, že se ho táta dotýkal rukou a ústy. Dále nezletilý D. uvedl, že mu ho táta lízal a natáčel si to na kameru. Až na opakované dotazy připustil, že tátovi na něho sáhl rukou a pusou. Kategoricky odmítl, že by došlo k něčemu ve sprše. Na konkrétní dotaz uvedl, že když se to stalo poprvé, mohlo mu být přibližně 7 roků, skončilo to v 8 letech. Mohlo se to stát asi 10x, všechno v pracovně. Mámě řekl, že ho Š. otravuje. Máma za ním šla, neví, co řešili.

Dříve byl u nějakého psychiatra, ale neřekl mu to, protože se styděl. Se Š. se nebavili o tom, jestli to má říkat nebo ne.

Svěddek J. C. (č.l. 203) vypověděl, že s V. Š. se zná asi 20 let, pak se jejich kontakt přerušil a v roce 2010 se začali navštěvovat. Začali plánovat společné podnikání a pak zjistil, že byl obžalovaný zadržen. M. B. jí řekla, že jí byl doručen dopis od V. Š. z věznice. V dopise stálo, že M. má svědkovi předat „baty“, což je výraz, který obžalovaný používá pro batoh. V batohu našel externí pevný disk, o kterém věděl, že Š. disk používal často a nosil ho pořád u sebe. Když ho připojil, bylo vidět, že je tam dětská pornografie. Dostavil se k výslechu na policii a pevný disk vydal.

Svědkyně M. B. (č.l. 216) vypověděla, že od května 2013 bydlí v podnájmu u V. Š. v XXXXX se synem a dcerou. Z vazby jí od obžalovaného přišel dopis, kde bylo, že má vyřídit H. něco o batohu. H. si dopis přečetl a batoh, který byl v kuchyni, si vzal. O trestné činnosti obžalovaného jí není nic známo.

Svědék P. K. (č.l. 221), syn M. B., vypověděl, že o trestné činnosti V. Š. nic neví. Četl jen matčino předvolání, že je to kvůli pedofilii a dětské pornografii. V. Š. měl nějaký přenosný disk, bez kterého se nikam nehnul a taky měl svůj batoh, kterému říkal „baty“. V den, kdy byla domovní prohlídka, přijel až ve 23.17 hodin. V kuchyni za dveřmi vedle ledničky ležel Š. batoh. Pohmatem zjistil, že tam je harddisk. Nechal ho tam a batoh si později vzal J. C.

K posouzení osoby obžalovaného byl vypracován **znalecký posudek znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie** (č.l. 78-102, 108-114 a 768), v jehož závěrech znalkyně uvedla, že obžalovaný V. Š. v minulosti trpěl a nadále trpí poruchou sexuální preference – pedofií, a to převážně homosexuální. Ze sexuologického hlediska byla schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání u obžalovaného u všech trestných činů plně zachována. Jeho schopnost ovládat své jednání byla podstatně snížena pouze u trestných činů, které vedly přímo k uspokojování jeho patologicky strukturovaného sexuálního pudu a byly tedy primárně pedofilně motivovány, jedná se o držení a přechovávání dětské pornografie. U trestných činů, které nevedly přímo k uspokojování jeho patologicky strukturovaného sexuálního pudu a nebyly primárně pedofilně motivovány, byly jeho ovládací schopnosti plně zachovány, jedná se o rozšiřování a poskytování dětské pornografie dalším osobám. Ze sexuologického hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro riziko recidivy analogického jednání. Podle znalkyně je nezbytné uložení ochranného sexuologického léčení, vzhledem k částečnému náhledu obžalovaného na svoji sexuální deviaci a nepatologickou osobnost se jako dostačující jeví ambulantní forma ochranného léčení za předpokladu, že nad tímto léčením bude uložen dohled probační a mediační služby.

Obžalovaný je osobou závislou na alkoholu. Od roku 2011 ze svého rozhodnutí výrazně omezil konzumaci alkoholu a jedná se o tzv. kontrolované pití. Obžalovaný přiznává, že se pedofilního jednání dopouštěl také pod vlivem alkoholu, což byl pro něj spouštěcí mechanismus. Nejsou u něj přítomny příznaky, které by svědčily pro přítomnost forenzně významné alkoholové opilosti typu patické či prosté těžkého stupně, které by způsobily úplné vymizení jeho rozpoznávacích či ovládacích schopností v inkriminovaných dobách.

V hlavním líčení znalkyně doplnila, že pokud by byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest a nařízeno ochranné léčení ambulantní nebo ústavní, je vždy lepší, aby zahájil přípravnou fázi ve Věznici Kuřim na specializovaném oddělení. V přípravné fázi projdou rok intenzivními terapeutickými skupinami, mají tam sexuologa a psychology a může být již zahájena hormonálně tlumivá medikace nebo jakákoliv jiná medikace. Jde o přípravnou fázi, nedá se počítat s tím, že by se jednalo o kompletní léčení.

U obžalovaného se jedná velmi pravděpodobně o vrozenou vadu a závadovým prostředím, ve kterém obžalovaný vyrůstal, se tyto vrozené predispozice projeví v plné klinické šíři.

I kdyby obžalovaný vůbec neměl problém s alkoholem, ze sexuologického hlediska sexuální deviace je dlouhodobého, trvalého charakteru a u pedofilie dochází k tomu, že v senilním věku kolem 55-65 let dochází ke zvýšenému riziku recidivy pedofilního chování.

Ze závěrů zpracovaného **znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie** (č.l. 121-139) vyplývá, že intelekt obžalovaného V. Š. je v porovnání se stejnou věkovou populací průměrný a bez známek patologického poklesu. Stěžejním motivem jeho jednání byla patologicky formovaná sexualita. Prognóza vývoje osobnosti obžalovaného i jeho resocializace je plně závislá na možnostech a mezích navrhované sexuologické ochranné léčby. Z psychologického hlediska může být resocializace ztížena jeho sklonem k překračování stanovených norem a pravidel datující se od mladého věku a jeho sklon k nežádoucímu návykovému chování.

Nezletilý D. B. byl vyšetřen **znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie** (č.l. 147-158 a 766), přičemž ze závěrů zpracovaného znaleckého posudku vyplývá, že nezletilý je zvýšeně citlivý, úzkostný a spíše uzavřený. V sociálním kontaktu je naivní, špatně se v mezilidských vztazích orientuje a je snadno ovlivnitelný. Má sklon respektovat zvýšeně autority a bezvýhradně jim důvěřovat. V kontaktu je stydlivý a málo spontánní. Jeho opoždění rozumového vývoje se postupně vyrovnává. Dříve byl diagnostikován jako lehce mentálně defektní a byl výrazně opožděn v rozvoji řeči. V současné době se u nezletilého již nejedná o lehkou mentální retardaci, ale o disharmonický vývoj rozumových schopností s oslabenými sociálními schopnostmi a schopnostmi paměti. Trestná činnost, která se dotýká jeho osoby, měla začít v jeho 3 letech a trvat do jeho 8 let. V předškolním věku byl nezletilý více rozumově opožděn. Z této doby si pravděpodobně nepamatuje nebo pamatuje jen velmi matně zážitky spojené se sexuálním zneužíváním. Je pravděpodobné, že od svých 6ti let si již tyto zážitky vybavuje bez obtíží, ale bez větších podrobností. K obžalovanému měl nezletilý vztah jako k tátovi, vždy ho měl rád a plně mu důvěřoval. Sexuální aktivity s ním bral jako hru a neuvědomoval si jejich nepatřícnost. Vzhledem k naivitě nezletilého je pravděpodobné, že až někdy ve druhé třídě mohl někdy pochybovat o jednání obžalovaného, protože se o něm nesměl zmínit ani matce. Plně si závadnost takového jednání uvědomil až v době, kdy začalo vyšetřování policií. Obžalovaného ani dnes zcela neodmítá. Nezletilý popírá jakékoliv následky jednání obžalovaného a nebyly u něj zjištěny projevy posttraumatické stresové poruchy. Vzhledem k tomu, že jeho zneužívání bylo dlouhodobé a nezletilý to považoval za běžnou normu, existuje značné riziko problémů v jeho sexuálním chování nebo orientaci, které se většinou projevují až v době dospívání a později.

Pokud se týká věrohodnosti výpovědi nezletilého D., tento nevypovídal o zkušenostech s obviněným ani během vyšetření psychologem, psychiatrem ani při počátečním výslechu na policii. Teprve během výslechu 9.5.2014 na policii připustil, že mezi ním a Š. docházelo k sexuálnímu kontaktu. Snažil se svůj podíl na této situaci minimalizovat tím, že k tomu došlo jen v jednom případě a byl k tomuto jednání přinucen. V průběhu psychologického vyšetření byl stydlivý a zpočátku se k těmto situacím nechtěl vyjadřovat. Později formou hry a testu uvedl, že s obviněným se vzájemně osahávali na přirození, provozovali orální sex. Š. s ním provozoval i anální styk nebo aktivitu. Stávalo se to opakovaně a dlouhodobě. Nevzpomíná si již od kdy. Tyto aktivity Š. natáčel na kameru. Uvedená sdělení nezletilého jsou zcela věrohodná, jsou realistická a zapadají do kontextu. Výpověď nezletilého odpovídala jeho rozumovým schopnostem a osobnosti. Výsledky testů věrohodnost výpovědi potvrdily.

V hlavním líčení znalkyně doplnila, že v pubertě se ukáže, zda je D. poškozený jednáním obžalovaného. Rozhodně poškozený je už v tom, že citově se k němu upínal,

považoval ho za otce a najednou za takových pomalu drastických okolností se citový vztah musel změnit a musel ho přehodnotit. Každopádně je tady riziko naučeného sexuálního chování. Následek toho může být také to, že poškozený nebude rozeznávat hranici, nebude zcela vyhraněný, bude rozvolněný mezi obě pohlaví.

Z provedených listinných a věcných důkazů je třeba zmínit následující:

Domovní prohlídka v bydlíšti obžalovaného v XXXXX, byla provedena 27.3.2014 (č.l. 280-343) a v místě bydliště J. B. byla domovní prohlídka provedena téhož dne (č.l. 347-365). J. C. vydal dne 10.4.2014 harddisk zn. Toshiba, který byl uložen v černo-šedém batohu (č.l. 207), jakož i dopis (č.l. 208), který obžalovaný zasílal M. B. a ve kterém ji vyzývá, ať dá batyho bráchovi, tento ať se o něj dobře stará, ať mu nezdechne. Na základě právě těchto skutečností byly rozšířeny vazební důvody u obžalovaného tak, že byl usnesením Městského soudu v Brně ze dne 12.5.2014 vzat do vazby i z důvodů uvedených v § 67 písm. b) trestního řádu (č.l. 46).

Na komunikačním portále gigatribe.com měl obžalovaný vytvořeno více uživatelských profilů, kterými se na portál přihlašoval (č.l. 431-437). Obžalovaný užíval e-mailovou adresu XXXXX (č.l. 455-523). V této e-mailové schránce se nacházely osobní dokumenty obžalovaného jako např. potvrzení č.l. 468, ovšem i fotografie a videosoubory popsané na č.l. 465-466 a zobrazené na č.l. 487-521, které ukazují převážně mladé chlapce ve vyzývacích sexuálních pozicích nebo při vzájemném pohlavním styku.

Ze zajištěných paměťových médií byly vytvořeny bitové kopie (č.l. 524-531), přičemž jejich vyhodnocení se nachází na č.l. 534-562. Z uvedeného je zřejmé, že jako nejrozsáhlejší úložiště sloužil harddisk Toshiba vydaný J. C. Zajištěné bitové kopie paměťových médií se nacházejí na 6ti technologických harddiscích zapůjčených Policií ČR, které tvoří přílohu spisu. Pokud se týká externího harddisku zn. Toshiba, je na něm uloženo obrovské množství fotografií a videí roztríděné do složek 3D animal, 31 713, flesh, foto, idoly, top, videa 15+ a dále jsou videa rozčleněna podle své velikosti, tedy délky trvání od 0 kB až po 999 MB.

Dále pak analýzou zajištěných počítačů bylo zjištěno, že obžalovaný komunikoval s dalšími uživateli přes aplikaci Skype, přes kterou zasílal i obrazové soubory.

Na paměťové kartě mobilního telefonu Alcatel byly nalezeny videonahrávky zachycující při sexuálních praktikách obžalovaného a nezletilého D. B. (popis na č.l. 598-599). Samotné soubory jsou zkopírovány na DVD, které je přílohou spisu. Dále pak se na paměťové kartě mobilního telefonu Alcatel nacházejí další videosoubory popsané na č.l. 599-601. Fotografie pořízené ze souborů se nacházejí na č.l. 605-614.

Ze zprávy dětské lékařky (č.l. 646-647) vyplývá, že u nezletilého D. B. byla při preventivní prohlídce ve třech letech zjištěna retardace řeči a jednalo se o bázlivé dítě. Rovněž při preventivní prohlídce v 11 letech v září 2013 byl výrazně bázlivý, bez známek fyzického trestání, s retardací řeči v anamnéze a s lehkým mentálním defektem.

Ze zprávy klinického psychologa (č.l. 649) vyplývá, že nezletilý D. B. byl vyšetřen 6.11.2009 na doporučení sexuologa v souvislosti s možným pohlavním zneužíváním ze strany obžalovaného. Ze závěrů vyšetření vyplývá, že podezření ze sexuálního zneužívání nezletilého nelze jednoznačně potvrdit ani vyvrátit.

Celá tato trestní věc začala být šetřena na základě poznatku Interpolu v Lyonu, kdy při prováděném zásahu bylo zjištěno 42 fotografií a 3 videa, přičemž po provedeném šetření byl jako pachatel ustanoven obžalovaný V. Š. a jako děti v zajištěných souborech nezletilí D., D. a S. (č.l. 657-701).

Po zhodnocení provedeného dokazování vzal soud za prokázáno, že se jednotlivé zažalované skutky odehrály v podstatě tak, jak jsou popsány v podané obžalobě. Sám obžalovaný V. Š. se plně doznal k nejzávažnějšímu bodu obžaloby, a to k několikaletému sexuálnímu zneužívání nezletilého D. B. Pokud u hlavního líčení uváděl, že toto jednání mělo začít v roce 2006 nebo 2007, poté co se narodila D., avšak ve výpovědi v přípravném řízení opakovaně uváděl, že poprvé D. zneužil, když mu byly asi tři nebo čtyři roky, přičemž rozpory ve výpovědích vysvětlil tak, že si dobu pamatuje lépe teď než ve výpovědi u vyšetřovatele, kde byl ve stresu, soud jeho změněné výpovědi neuvěřil. Jednak obžalovaný ve výpovědi v přípravném řízení opakovaně uvedl, že poprvé zneužil D., když mu byly asi tři roky. Rovněž z výpovědi svědkyně J. B. vyplývá, že na fotografiích, které objevila dcera S. v počítači, byl nahý D. ve věku tři až tři a půl roku, čemuž odpovídá i jedno ze zajištěných videí (na připojeném DVD v souboru Externí HDD-root-TOP-dav-as-VTS_01_2.VOB). Na ostatních videonahrávkách zajištěných v této složce (-root-TOP-dav-as-) je nezl. D. již fyzicky daleko vyspělejší a z toho, co je v nahrávkách zaznamenáno, je zřejmé, že takovouto činnost neprovádí poprvé.

Samotná délka doby, po kterou obžalovaný sexuální zneužívání D. prováděl, nemá na právní kvalifikaci žádný vliv. Je třeba vycházet jak z výpovědi samotného obžalovaného, který uvedl, že ke zneužití nezletilého mohlo dojít přibližně 30x, tak i z rozsahu zajištěných fotografií a videosouborů, které přesně způsob zneužívání nezletilého dokumentují. Výpověď nezletilého D. B. je však pro rozhodování prakticky nepoužitelná, nezletilý odpovídal vyhýbavě a neochotně, navíc jím sdělované údaje jsou v rozporu jak s doznáním obžalovaného, tak i zajištěnými videonahrávkami a fotografiemi. Soud proto uzavřel, že k jednání obžalovaného vůči nezletilému D. docházelo pravděpodobně od konce roku 2005 až do doby, kdy se J. B. i s dětmi z XXXXX odstěhovala, tedy do 3.7.2011, neboť sám nezletilý při vyšetření znalkyní psycholožkou časově situoval ukončení těchto aktivit do doby, než z XXXXX odešli. Je zřejmé, že svědkyně J. B. se mylila ve výpovědi u hlavního líčení, pokud uváděla, že se z XXXXX odstěhovala v létě 2010, poté co měli soud o nezl. D., neboť tento rozsudek (č.l. 719-720) byl vyhlášen 12.7.2011.

Soud sice při popisu skutkového děje sexuálních praktik obžalovaného s nezletilým D. vědomě užívá slovo zneužívání, nicméně pokud se týká právní kvalifikace, obžalovaný V. Š. svým jednáním popsaným v bodě 1. výroku rozsudku naplnil po subjektivní i objektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. V tomto případě se nejedná o donucení k pohlavnímu

styku násilím či pohrůzkou násilí, ale zneužití bezbrannosti nezletilého, neboť tento byl v době, kdy obžalovaný se sexuálními praktikami vůči nezletilému začínal, ve věku přibližně 3 let. Tyto praktiky skončily v dovršených 8 letech věku nezletilého, nedlouho před jeho 9. narozeninami. Nezletilý obžalovaného respektoval jako otce a poslouchal ho a s ohledem na zjištěnou mentální retardaci nebyl schopen jednání obžalovaného vůči své osobě vyhodnotit jako závadné a nebyl schopen se takovému jednání bránit. Úroveň vyspělosti nezletilého a nedostatečnost jeho slovní zásoby jednoznačně vyplývá ze zajištěných videonahrávek. Orální pohlavní styk je pak ve smyslu § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pohlavní styk srovnatelný se souloží, neboť při něm dochází ke stejné stimulaci mužského pohlavního údu jako při souloží.

Jednání popsané pod bodem 2. výroku je zadokumentováno i na zajištěném videozáznamu, jehož nalezení započalo celé šetření v dané trestní věci. Obžalovaný zde natáčí situaci, kdy oba nezletilí, tedy D. Š. i D. B. jsou nazí, D. má ztopořený penis, na který D. opakovaně sahá. D. přibližuje penis k ústům D., je tím napodobován orální pohlavní styk a obžalovaný celou situaci nahrává. Videozáznam je dlouhý 2 a ½ minuty, obžalovaný natáčí počínání dětí z bezprostřední blízkosti. Pro nezletilého D. není tato situace ničím novým, je zřejmé, že jeho chování je naučené. D. jako vlastní dcera obžalovaného byla osoba svěřená jeho dozoru a s ohledem na její věk obžalovaný zneužil její závislosti na něm. Nezletilá D. v tomto případě nebyla zneužívána přímo obžalovaným, jinak by se jednalo o stejnou právní kvalifikaci jak v bodě 1. výroku. Nezletilý D. B. v podstatě přiměl D. k tomu, aby dělala to, co je na videonahrávce zřejmé, avšak s ohledem na svůj věk není osobou trestně odpovědnou, sám tak nemůže trestný čin spáchat. Podle názoru soudu tak obstojí právní kvalifikace užitá obžalobou, a to nepřímé pachatelství trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. Obžalovaný V. Š. jako živý nástroj při páčání trestné činnosti využil osobou nezletilého D. B., který byl trestně neodpovědný vzhledem k nedostatku věku.

Protože k tomuto skutku došlo v přesněji nezjištěné době v letech 2008-2009 za účinnosti trestního zákona č. 140/1961 Sb., bylo jednání obžalovaného posouzeno podle zákona účinného v době spáchání, neboť právní úprava provedená zákonem č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, není v ustanovení § 187 odst. 1, 2 pro obžalovaného příznivější.

Jednání obžalovaného popsané v bodě 3. výroku je kromě jeho vlastního doznání opět zadokumentováno celou řadou zajištěných fotografií a videosouborů, na kterých se nachází převážně nezletilý D. B., daleko méně již nezletilé D. Š. a S. B. Na řadě fotografií jsou děti zachyceny např. nahé při koupání v bazénu nebo u bazénu. Fotografie zachycují celé tělo nebo jen detailní fotografie zaměřené na přirození. Zejména však se v zajištěných souborech vyskytují fotografie a videozáznamy obžalovaného s D.B., kde jsou zachyceny autoerotické sexuální aktivity D. nebo vzájemný orální pohlavní styk obžalovaného s D.B.

Na zajištěných paměťových médiích, zejména externím harddisku zn. Toshiba, se však kromě těchto fotografií a videosouborů zobrazujících nezletilé D., D. a S. nachází svým rozsahem výjimečná sbírka, kterou je možno označit jako dětskou pornografii. Veškeré fotografické a videosoubory jsou zkopírovány na 6 ks technologických harddisků Policie ČR, které jsou přílohou spisu. V těchto souborech jsou zobrazeny v převážné většině mladí

chlapci, nejčastěji do 15 let, jsou zde i soubory, kde jsou chlapci ve věci nepochybně mezi 15 a 18 lety a i když je samozřejmě těžko říci, zda na některých fotografiích je chlapcům 18 a 1/2 nebo 19 let, jedná se v převážné míře o děti ve smyslu § 126 trestního zákoníku, tedy osoby mladší 18 let, případně se na některých souborech mohou nacházet osoby, jež se jeví být dítětem ve smyslu § 192 odst. 1 trestního zákoníku, tedy které vypadají mladší než 18 let. V zajištěných souborech se nachází fotografie od osob zcela oblečených, např. pózujících mladíků v plavkách na pláži s volejbalovým míčem, až po zcela zjevně pornografické soubory zachycující autoerotické aktivity nezletilých, sexuální aktivity mezi nedospělými chlapci navzájem, nebo nedospělých chlapců s dospělými osobami. Souhrnně lze tato díla označit za dětský pornografický materiál. Obžalovaný tyto fotografické a videosoubory sdílel v aplikaci Gigatribe, v aplikaci Skype nebo přes e-mailovou schránku v celosvětové síti internet, což je veřejně přístupná počítačová síť.

Jednáním popsaným pod bodem 3. výroku naplnil obžalovaný V. Š. po subjektivní i objektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku tím, že pořizoval nahrávky sexuálních aktivit, které prováděl s nezletilým D.B. (blíže popsáno pod bodem 1 výroku), jakož i aktivity ke kterým přiměl nezletilé D. B. a D. Š. (blíže popsáno pod bodem 2 výroku). Dále obžalovaný svým jednáním naplnil po subjektivní i objektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty zločinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku tím, že vlastnoručně pořízené fotografické a videosoubory nezletilých D., D., případně i S. společně s dalšími soubory staženými z internetu poskytoval přes internetovou aplikaci Gigatribe, aplikaci Skype a e-mailem dalším osobám. Zejména ve vztahu k nezletilému D. B., který byl nejčastějším objektem sexuálního zájmu obžalovaného, obžalovaný naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaný nezletilého D. B. po dobu několika let sexuálně zneužíval tak, že mu rukou a ústy dráždil penis až do ztopoření, totéž si nechal provádět od nezletilého a měl s ním vzájemný orální pohlavní styk. Jednoznačně jde o svádění k nemravnému životu, kdy obžalovaný v dítěti předškolního a raného školního věku probouzel naprosto nevhodný a předčasný zájem o sexualitu. Nezletilý obžalovaného považoval za otce a autoritu, kterou respektoval. Ve vztahu k nezletilé D. byl obžalovaný jejím biologickým otcem, přesto ji přiměl k aktivitám popsaným pod bodem 2 výroku, čímž u ní opět stejně jako v případě nezletilého D. vzbudil naprosto nevhodný a předčasný zájem o sexuální aktivity. Obžalovaný se svého jednání dopouštěl, jak již bylo řečeno ve vztahu k nezletilému D., po dobu několika let. Jediné, v čem se soud s podanou obžalobou neztotožnil, je nenaplnění znaku spáchání činu ze zavrženíhodné pohnutky ve smyslu § 201 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Je třeba uvést, že celé trestné jednání obžalovaného mělo svou příčinu ve zjištěné poruše sexuální preference, kdy obžalovaný trpí převážně homosexuální pedofilií. Jak zneužívání nezletilého D., tak pořizování nahrávek sexuálních aktivit s nezletilým, případně jejich poskytování dalším osobám, bylo obžalovaným činěno v úmyslu uspokojení svého sexuálního pudu, nikoli např. proto, že by za sdílenou dětskou pornografii obdržel finanční prostředky nebo že by tyto snímky natáčel již s úmyslem je zpeněžit. Nic takového v řízení nebylo prokázáno a nelze říci, že by pohnutkou jednání obžalovaného byla sexuální zvrhlost. Jak vyplývá z výpovědi znalkyně sexuoložky, porucha sexuální preference u obžalovaného je s největší

pravděpodobností vrozená a podle názoru soudu její realizaci nelze považovat ze sexuální zvrhlost.

Ve vztahu k základní i kvalifikované skutkové podstatě každého ze spáchaných trestných činů jednal obžalovaný v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný znal věk nezletilých dětí, zejména D. B., o kterém věděl, že ho nezletilý uznává jako otce, respektuje ho jako autoritu a je rozumově opožděný. Věděl, že této jeho bezbrannosti využívá k realizaci pohlavních styků srovnatelných se souloží, což je orální pohlavní styk. Obžalovaný též samozřejmě věděl, že nezletilá D. jako jeho vlastní dcera je mu svěřená dozoru a ve věku přibližně dvou let na něm byla závislá a věděl, že D. B. se vůči ní dopouští jednání, které lze označit za pohlavní zneužívání. Obžalovaný rovněž věděl, že pořizováním fotografií a videozáznamů nezletilých, na kterých byly zachyceny sexuální aktivity, a to zejména nezletilého D. s nezletilou D. či nezletilého D. s obžalovaným, pořizuje pornografická díla s dětmi. Tato uváděl do oběhu veřejně přístupnou počítačovou síť. Věděl rovněž, že se vůči nezletilým dopouští jednání, které je v sexuální rovině svádí k nemravnému životu, čímž porušoval své povinnosti vyplývající z ustanovení zákona o rodině.

Při úvahách o druhu a výměře ukládaných trestních sankcí soud přihlédl ke všem hlediskům uvedeným v § 39 odst. 1, 3 a § 40 trestního zákoníku.

K osobě obžalovaného V. Š. bylo zjištěno, že tento byl v minulosti celkem 4x soudně trestán, poprvé v roce 1989 jako mladistvý pro majetkovou trestnou činnost k podmíněnému trestu odnětí svobody. Poté v letech 1992 a 1995 pro majetkovou trestnou činnost, vždy k podmíněným trestům odnětí svobody, kdy se ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil. Naposledy pak byl odsouzen v roce 2010 pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, kdy mu byl uložen peněžitý trest, který zaplatil a trest zákazu řízení motorových vozidel, který vykonal. Přestože se jedná o odsouzení pro úmyslnou trestnou činnost, jde o trestnou činnost zcela odlišného charakteru, než pro jakou je nyní obžalovaný stíhán. Soud proto předchozí odsouzení obžalovaného nepovažoval za okolnost přitěžující. Obžalovanému polehčuje jeho doznání prakticky ke všem bodům zažalované trestné činnosti, které ovšem na druhou stranu nemůže být hodnoceno jako významná polehčující okolnost, a to s ohledem na obsah zajištěných fotografií a videonahrávek, které objektivně trestnou činnost obžalovaného prokazují. Obžalovanému přitěžuje, že spáchal více trestných činů, jakož i skutečnost, že nejzávažnějšího trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku se vůči nezletilému D. B. dopouštěl po delší dobu.

Jednáním obžalovaného V. Š. byl porušen zejména zájem společnosti na svobodném rozhodování každého člověka o svém pohlavním životě, dále pak zájem společnosti na ochraně řádné výchovy nezletilých dětí, která má probíhat bez nežádoucích sexuálních vlivů a na jejich řádném mravním a citovém vývoji. Obžalovaný dlouhodobě zneužil důvěry zejména nezletilého D. B., využil jeho nízkého věku a mentální retardace. Na druhou stranu ovšem bylo jeho jednání zapříčiněno vrozenou poruchou sexuální preference. Spouštěčem trestného jednání mohl být v některých případech i požitý alkohol, neboť obžalovaný do roku 2011 byl na konzumaci alkoholu závislý.

Po zhodnocení příčin jednání obžalovaného, které má svou podstatu v poruše sexuální preference obžalovaného, zhodnocení možných následků pro život nezletilého D. B. do budoucna a zvážení konkrétního stupně společenské škodlivosti jednání obžalovaného dospěl soud k závěru, že účelu ukládaných trestních sankcí bude dosaženo právě uložením trestu odnětí svobody spojeného s uložením ochranného léčení psychiatrického ve formě ústavní. Pobyt obžalovaného na svobodě je ze sexuologického hlediska nebezpečný právě pro možnost opakování sexuálně motivovaného jednání, kterým byl obžalovaný uznán vinným. Za více spáchaných trestných činů musel být obžalovanému ukládán úhrnný trest ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Ochrana společnosti bude v daném případě zajištěna jednak uložením trestu odnětí svobody, který byl vyměřen při zohlednění polehčujících i přitěžujících okolností a snížené přičetnosti obžalovaného, která má původ ve vrozené poruše sexuální preference, spíše při spodní hranici trestní sazby § 185 odst. 3 trestního zákoníku, který je nejpřísnějším ze všech sbíhajících se trestných činů, a to v trvání 6 roků.

Podle zákonných hledisek § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku byl pro jeho výkon obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť mu byl trest uložen za úmyslné trestné činy ve výměře převyšující tři roky a nepřevyšující osm let.

Zároveň soud shledal, že je na místě ochranné léčení sexuologické uložit ve formě ústavní. Přestože se znalkyně sexuoložka vyjádřila tak, že se jí jeví jako dostačující ambulantní forma ochranného léčení, podmínila to tím, že nad léčením bude uložen dohled probační a mediační služby. Soud je toho názoru, že nad výkonem ochranného léčení není možné dohled probační a mediační služby ukládat, když v podstatě probační a mediační služba nemá žádné nástroje, jak plnění ochranného léčení vynucovat či kontrolovat. Porucha sexuální preference obžalovaného může být podle vyjádření znalkyně pouze tlumena, přičemž absolvování kompletního sexuologického léčení ve výkonu trestu odnětí svobody není možné, je možné jen absolvovat roční přípravou fází na specializovaném oddělení Věznice Kuřim. Ochranné léčení sexuologické by mělo navazovat bezprostředně po výkonu trestu odnětí svobody uloženého obžalovanému, a to ať v případě, že ho obžalovaný vykoná celý, nebo bude jakýmkoliv zákonným postupem zmírněn (aktem individuální minulosti, amnestií, případně podmíněným propuštěním). I když je tedy potřebné započít s výkonem ochranného sexuologického léčení u obžalovaného bezprostředně po výkonu trestu odnětí svobody, což fakticky ambulantní forma léčení neumožňuje, není vůbec vyloučeno, že po krátké době řádově několika měsíců ústavního léčení po výkonu trestu odnětí svobody může léčebna naznat, že veškeré medicínské možnosti léčby obžalovaného byly vyčerpány a může být podán návrh na změnu formy uloženého ochranného léčení z ústavní na ambulantní.

Zejména s ohledem na podstatu sexuální deviace obžalovaného, což je homosexuální pedofilie, dospěl soud k závěru, že je nutné v současné době ochranné léčení sexuologické ukládat ve formě ústavní s tím, že do budoucna není vyloučeno, ať již po částečném absolvování ústavní formy léčení nebo i po absolvování roční přípravné fáze na specializovaném oddělení Věznice Kuřim, aby bylo léčení ústavní změněno na formu ambulantní.

Dále pak byl obžalovanému podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to věci, které byly užity ke spáchání trestných činů, kdy se vesměs jedná o paměťová média náležející obžalovanému, kterými tento pořizoval nebo na nich přechovával fotografické či videosoubory s pornografickou pedofilní tematikou. Uvedené věci jsou v současné době uloženy u vrchního komisaře Policie ČR.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojil Městský úřad XXXXX jako opatrovník nezletilých poškozených dětí, který za všechny tři nezletilé uplatnil nárok na náhradu škody způsobené protiprávním jednáním obžalovaného. V prvé řadě je třeba uvést, že podle obsahu podání se nejedná o uplatnění nároku na náhradu škody, ale na náhradu nemajetkové újmy. Obžalovaný V. Š. byl uznán vinným ze spáchání úmyslných trestných činů, kterých se dopustil ve vztahu k nezletilým D. B., S. B. a D. Š. I vyslechnutá znalkyně PhDr. S. se vyjádřila tak, že jednáním obžalovaného je nezletilý D. poškozený a případné další následky se mohou ukázat až v budoucnosti. Nejzávažnější trestný čin, a to zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku spáchal obžalovaný vůči nezletilému poškozenému D. B. za účinnosti občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. Podle tohoto právního předpisu by se proto měly řídit právní vztahy vzniklé za jeho účinnosti. Ovšem podle § 3079 odst. 2 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. je možné v současné době rozhodnout i o náhradě nemajetkové újmy podle nového občanského zákoníku. V daném případě jde o spáchání zvlášť závažného zločinu se sexuální motivací vůči nezletilému poškozenému, jednání obžalovaného trvalo po dobu několika let, nezletilý byl vystaven sexuálnímu zneužívání ze strany obžalovaného, rovněž byl fotografován a natáčen, přičemž tyto nahrávky byly poskytovány i dalším osobám. Podle § 2951 odst. 2 nového občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním v penězích, přičemž v daném případě je třeba výši nemajetkové újmy určit výlučně podle okolností daného případu. Za přiměřenou částku na náhradě nemajetkové újmy v případě nezletilého poškozeného D. B. tak soud považuje 200 000 Kč.

Jiná je situace u nezletilých poškozených D. Š. a S. B. Primárně vůči těmto trestné jednání obžalovaného nesměřovalo. Pokud jsou tyto nezletilé zachyceny na fotografiích či videích, jedná se o ojedinělé záznamy, S. B. je v podstatě na jedné fotografii při koupání v bazénu, D. Š. na videonahrávce popsané pod bodem 2 výroku. I když si je soud vědom toho, že sdílené fotografie či video, kde se nacházejí tyto nezletilé, mohou být i v současné době přístupné přesněji neurčenému okruhu osob, je skutečností, že obě nezletilé jsou zde zachyceny v době před několika lety. V současné době je jejich podoba již výrazně jiná a nelze dovodit, že pokud by se v budoucnu toto video či fotografie objevily, mohlo by to uvedené nezletilé jakkoliv poškodit. Soud proto u nich nedospěl k závěru, že by bylo na místě nemajetkovou újmu vyjadřovat v penězích, rozhodl proto podle § 229 odst. 1 trestního řádu obě nezletilé poškozené D. Š. a S. B. odkázat s uplatněnými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Obdobně soud postupoval i u nezletilého D. B., který žádal na náhradě nemajetkové újmy částku vyšší, nežli byla soudem přiznána, a proto ho podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu u Krajského soudu v Brně.

O podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, v neprospěch či ve prospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Krajský soud v Brně
dne 4. února 2015

Za správnost vyhotovení:
Alena Pelikánová

Mgr. Daniel Plšek v. r.
předseda senátu